

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19.jula 2021. godine
Br. ref.:RK1816/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI48/21

Podnosilac

Xhavit R. Sadrija

Ocena ustavnosti presude Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju AC-I-19-0194, od 01. oktobra 2020. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Xhavit R. Sadrija iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu AC-I-19-0194 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće), od 01. oktobra 2020. godine.
3. Osporena presuda Žalbenog veća, uručena je podnosiocu zahteva 7. oktobra 2020. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodno, podnosiocu zahteva povređuju prava i slobode garantovane članom 24 [Jednakost pred zakonom], članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46 [Zaštita imovine], Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6 (Pravo na pravično suđenje) i članom 1 protokola 1 [Zaštita imovine], Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 24. februara 2021. godine, podnosilac zahteva je putem pošte podneo zahtev Ustavnom Sudom Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 5. marta 2021. godine, Sud je primio i registrovao zahtev podnosioca.
8. Istog dana, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekim Sejdiu za sudiju izvestioca i, Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha (članovi).
9. Dana 11. marta 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji i tražio da i) popuni službenu formu zahteva i, ii) da dostavi sve sudske odluke relevantne za njegov slučaj.
10. Podnosilac zahteva nije odgovorio na zahtev Suda od 11. marta 2021. godine, i pored činjenice da je on pismo Suda primio 16. marta 2021. godine, a što je Sud utvrdio na osnovu povratnice.
11. Dana 28. aprila 2021. godine, Sud je obavestio Posebnu komoru Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Posebna komora Vrhovnog suda) o registraciji zahteva, i tražio, da mu pošalje povratnicu kao dokaz kada je osporena presuda Žalbenog veća uručena podnosiocu zahteva.

12. Dana 06.maja 2021 godine, Sud je primio dopis koji je poslala Posebna komora Vrhovnog suda, zajedno sa povratnicom.
13. Dana 20.maja 2021. godine, Sud je ponovo poslao pismo podnosiocu zahteva u kome je tražio da popuni službenu formu zahteva, kao i da dostavi sve sudske odluke relevantne u njegovom slučaju.
14. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika o radu, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije pred Ustavnim sudom.
15. Dana 27. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama–Hajrizi, je odlukom br. KI48/21, imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca umesto sudije Bekima Sejdiua nakon njegove ostavke.
16. Dana 8.juna 2021.godine, podnosilac zahteva je sudu dostavio popunjenu formu zahteva, ali ne i ostala dokumenta kao što je tražio u pismu od 20.maja 2021. godine.
17. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1, člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
18. Dana 30. juna 2021. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

19. Na osnovu spisa predmeta proizilazi, da je podnosilac zahteva imao zasnovan radni odnos na neodređeno vreme u Društvenom preduzeću „Erenik“ (u daljem tekstu: DP. Erenik) u Đakovici.
20. Dana 23. juna 2014. godine. DP „Erenik“ iz Đakovice, je privatizovano.
21. Agencija za privatizaciju je objavila preliminarni spisak radnika DP „Erenik“ koji su ispunjavali uslove za raspodelu 20 % dobiti ostvarene u postupku privatizacije, podnosilac zahteva nije bio uvršten u preliminarni spisak radnika DP „Erenik“ koji su ispunjavali uslove za raspodelu 20 %.
22. Podnosilac zahteva je uložio žalbu na preliminarni spisak radnika DP „Erenik“ koji su ispunjavali uslove za raspodelu 20 %, koju je Agencija za privatizaciju odbila.
23. Dana 09. januara 2019. godine, Agencija za privatizaciju je objavila konačni spisak legitimnih radnika koji su ostvarili pravo na udeo od 20% prihoda od privatizacije, uz napomenu, *“da sva lica koja nisu na spisku a smatraju da*

imaju pravo na raspodelu prihoda od 20% od privatizacije, imaju rok da podnesu žalbu Posebnoj komori“.

24. Dana 14. marta 2019. godine, podnosilac zahteva je putem pošte, podneo žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Posebna Komora), u kojoj je osporio konačnu listu zaposlenih radnika, navodeći da i on ima pravo na deo prihoda od 20 %, jer je *„sa DP-em imao zasnovan radni odnos od 1981 godine, dok u DP Trgovine „Erenik“ od 1987 godine, neprekidno do 2002 godine, a kasnije prema zahtevu i potrebama rukovodećeg osoblja do 2012 godine, besplatno kao konsultant u službi računovodstva“.*
25. Agencija za privatizaciju je odgovorila na žalbene navode podnosioca zahteva tvrdeći da *„dokumenti koje je on predstavio nisu dovoljne osnove da bi se mogao obuhvatiti u konačni spisak radnika za 20%. Žalilac nije priložio neki dokaz po kojem bi se moglo pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektne diskriminacije, štaviše u vreme privatizacije DP-a nije bio registrovan kao radnik DP-a, stoga je predložio da se njegova žalba odbija kao neosnovana“.*
26. Dana 29.oktobra 2019. godine, sudija pojedinac sa delegiranim nadležnostima Specijalizovanog veća PKVS-a, je presudom C-II-19-0018, odbacio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, navodeći da podnosilac zahteva *“...i nakon sudskog Naloga priloži kopiju radne knjižice i ostala tražena dokumenta , on je predstavio samo overenu kopiju lične karte. Stoga je ocenila da isti ne ispunjava uslove predviđene članom 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, te shodno tome žalbu je odbio kao neosnovanu.“*
27. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Žalbenom veću protiv presude C-II-19-0018 Specijalizovanog veća PKVS-a, navodeći da je pobijana presuda doneta zbog *„...pogrešno i nepotpunog utvrđivanja činjeničkog stanja, da je pobijana Presuda protivzakonita, da mu je bez osnova negirano zakonsko i ustavno pravo. Pored toga, podnosilac je dostavio i overenu kopiju dnevnog reda DP-a 01-37, od 19.04.2001. godine, nalog PSVS-a C-II-0018-C9 od 23.09.2019. godine, odgovor KAP-a od 15.04.2019.godine, tužbu upućena SKVS-u od 11.03.2019.godine, odgovor na Nalog od 4.10.2019.godine, dokaz o pohađanju na posao koja nema pečat i nije potpisano, uverenje o radnom iskustvu, jedan ekstrakt koji je overen od DP-a.“*
28. Dana 01. oktobra 2020. godine, Žalbeno veće je presudom AC-I-19-0194, odbilo kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, navodeći *„Žalbeno veće ocenjuje da je sudija pojedinac sa delegiranim nadležnostima Specijalizovanog veća SKVS-a tačno odlučio kada je odbio žalbu žalioca, zato što žalilac i podnesenom žalbom pri Žalbenom Veću, osim deklarativnog aspekta da će dostaviti kopiju radne knjižice i ostale dokumenta u spisu predmeta nije priložio radnu knjižicu, i na osnovu potvrde izdate od Ministarstva rada i socijalne zaštite Republike Kosova, uverenje o dolasku na posao od direktora, na osnovu kojeg se dokazuje da je isti bio radnik DP-a od meseca jula 1999. godine do decembra 2002. godine, koju je sam žalilac dostavio, vidi se da žalilac ima radno iskustvo od 1987. do 1994. godine. On ni sa jednim drugim dokazom nije dokazao da je bio radnik DP-a do trenutka privatizacije.“*

Navodi podnosioca zahteva

29. Podnosilac zahteva navodi da su redovni sudovi svojim odlukama, podnosiocu zahteva povredili prava i slobode garantovana članom 24 [Jednakost pred zakonom], članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46 [Zaštita imovine], Ustava, kao i članom 6 (Pravo na pravično suđenje), i članom 1 protokola 1 [Zaštita imovine] EKLJP-a.
30. Najpre, što se tiče povrede člana 24 [Jednakost pred zakonom], Ustava, podnosilac zahteva navodi: *“U ovom predmetu, reč je o povredama ustavnog prava, prava na jednakost pred zakonom iz člana 24 Ustava Republike Kosovo, odnosno ustavne garancije da smo svi jednaki pred zakonom i da svako uživa pravo jednake pravne zaštite, bez diskriminacije; i to jer su radnici birani, kako sa spisak KAP, ovi kojima je Žalbeno veće promenilo prvostepenu presudu ili koje je sklonio sa spiska za 20% jednaki.”*
31. U prilog tome, podnosilac zahteva dodaje, *„da on nije jednako tretiran pred sudovima u odnosu sa ostale građane Republike Kosovo, kojima je priznato pravo na 20% , čime su mu povređena fundamentalne prava, garantovana članom 24 (Jednakost pred zakonom) Ustava“.*
32. Dalje, podnosilac zahteva povrede člana 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje), obrazlaže tvrdnjom *“da je Žalbeno veće jednostrano, arbitrarno primenio Zakon protiv diskriminacije, te je shodno tome presuda o kojoj je reč, zbog svih uzoraka navedenih nije bilo pravična, a ni obrazložena, kako to garantuje član 31 (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava, a u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije. Pored toga podnosilac dodaje, da je postupak u njegovom slučaju trajao veoma dugo, te je zbog toga povređeno i pravo na pravično suđenje. kako zbog dužine trajanja sudskog postupka, tako i zbog ne obrazložene presude Žalbenog veća“.*
33. Na kraju, podnosilac zahteva navode o povredi člana 46 [Zaštita imovine], Ustava, u vezi sa članom 1 protokola 1 EKLJP [Zaštita imovine], povezuje sa povredama prethodnih članova na sledeći način: *“navedene povrede člana 24 i 31 Ustava kao i povrede člana 6 EKLJP, dovele su do povrede njegovog prava garantovana članom 46 Ustava u vezi sa članom 1 protokola 1 EKLJP”.*
34. Podnosilac zahteva se obraća sudu sa zahtevom, *da proglasi zahtev prihvatljivim, da utvrdi da je došlo do povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, člana 24 Ustava , kao i člana 46 u vezi sa članom 1, Protokola br. 1 EKLJP, kao i da poništi odluke žalbenog i specijalizovanog veća i predmet vrati na ponovno suđenje u skladu sa presudom Ustavnog suda.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

35. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
36. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlaštene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

37. Sud takođe ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47. Zakona
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. Zakona
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. Zakona
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ... ”.

38. Sud se u početku poziva na datum uručivanja konačne odluke i datum podnošenja zahteva Sudu, da bi ocenio, da li je podnosilac zahteva podneo zahtev u propisanom roku od 4 (četiri) meseca.
39. S tim u vezi, Sud podseća da je poslednja odluka u slučaju podnosioca zahteva presuda [AC-I-19-0194] Žalbenog veća od 01. oktobra 2020. godine.
40. Sud, na osnovu povratnice koju je Posebna komora Vrhovnog suda dostavila Sudu u svom odgovoru od 6. maja 2021. godine, primećuje da je podnosilac zahteva osporenu presudu primio 7. oktobra 2020. godine.
41. Sud podseća da period od 4 (četiri) meseca počinje da teče od datuma kada je podnosilac zahteva i/ili njegov ili njen zastupnik primio konačnu odluku ili imao dovoljno saznanja o konačnoj odluci redovnih sudova (vidi, odluku ESLJP-a: *Koç i Tosun protiv Turske*, br. 23852/04 od 13. novembra 2008. godine, vidi

između ostalog i predmete Suda: KI12/20, podnositeljka zahteva: *Hamijete Dinarama-Daija* rešenje od 06. novembra 2020. godine, stav 38; KI45/21 podnosilac zahteva *Samedin Bytyqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. maja 2021. godine, stav 32).

42. Sud dalje primećuje da uručivanje konačne odluke redovnih sudova, koja je uručena podnosiocu zahteva, najbolje služi prilikom računanja perioda od 4 (četiri) meseca koji počinje da teče od datuma uručivanja kopije odluke (vidi, presudu ESLJP-a *Worm protiv Austrije*, br. (83/1996/702/894), od 29. avgusta 1997. godine, stav 33, vidi takođe predmete Suda: KI12/20, citiranih gore, stav 39, kao i KI45/21, citiranih gore stav 33.).
43. Shodno tome, Sud smatra da je podnosilac zahteva osporenu odluku primio 7. oktobra 2020. godine, dok je zahtev Sudu putem pošte, poslao 24. februara 2021. godine, što znači da je zahtev podnosioca podnet van zakonskog propisanog roka.
44. Sud ponavlja da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, ta da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji pokreću ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da se spreči da organi i druge zainteresovane strane budu u stanju neizvesnosti u dužem vremenskom periodu (vidi, presudu ESLJP-a: *Mocanu i drugi protiv Rumunije*, zahtevi br. (10865/09, 45886/07 i 32431/08) od 17 septembra 2014. godine, stav 258, vidi, takođe, presudu ESLJP-a *Lopes de Sousa Fernandes protiv Portugalije*, br. 56080/13, od 19 decembra 2017. godine, stav 129, vidi takođe predmete Suda: KI53/18, podnosilac zahteva: *Hajri Ramadani*, rešenje o neprihvatljivosti od 06. decembra 2018. godine, stav 43, KI45/21, citiranih gore, stav 35).
45. Ovaj rok takođe omogućava potencijalom podnosiocu zahteva da razmotri da li želi da podnese zahtev i, ako želi, da odluči o konkretnim žalbama i argumentima koje treba da iznese i ujedno olakšava utvrđivanje činjenica u ovom slučaju, jer vremenom, svako drugo razmatranje otvorenih pitanja postaje problematično (vidi, presudu ESLJP-a: *Sabri Güneş protiv Turske*, zahtev br. 27396/06 od 29. juna 2012. godine, stav 39, vidi takođe predmet Suda KI12/20, citiranih gore, stav 42, kao i KI45/21, citiranih gore stav 36).
46. Ovo pravilo naglašava vremenski rok za kontrolu koju vrši Sud i upozorava pojedince i državne organe na rok nakon kojeg takva kontrola nije više moguća (vidi, odluku ESLJP-a: *Walker protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 34979/97, od 25. januara 2000. godine, vidi, i presudu ESLJP-a: *Sabri Güneş protiv Turske*, citiranu gore, stav 40, vidi takođe predmete Suda: KI53/18, citiranih gore, stav 45, KI45/21, citiranih gore stav 37.).
47. Stoga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca nije podnet u zakonskom roku koji je propisan članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika. Shodno tome, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv, jer je podnet van propisanog zakonskog roka.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20 i 49. Zakona i pravilu 39 (1) (c) Poslovnika, dana 30. juna 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani